

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **K. H.**, zastoupený Mgr. Ľubomírem Vdovcem, advokátem se sídlem Brno, Hlinky 135/68, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 427/31, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 21. 11. 2019, č. j. 62 Af 121/2015 – 108,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 11. 12. 2019 kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 21. 11. 2019, č. j. 62 Af 121/2015 – 108. Předmětným rozsudkem krajský soud zamítl žaloby stěžovatele proti rozhodnutím žalovaného ze dne 24. 8. 2015, č. j. 27590/15/5300-21441-702127, č. j. 27592/15/5300-21441-702127, č. j. 27594/15/5300-21441-702127, č. j. 27595/15/5300-21441-702127, č. j. 27596/15/5300-21441-702127, č. j. 27599/15/5300-21441-702127, č. j. 27601/15/5300-21441-702127 a č. j. 27602/15/5300-21441-702127, kterými tento změnil dle § 116 odst. 1 písm. a) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), dodatečné platební výměry vydané Finančním úřadem pro Jihomoravský kraj ze dne 18. 11. 2014, č. j. 4063437/14/3007-50523-702328, ze dne 26. 11. 2014, č. j. 4073824/14/3007-50523-702328, č. j. 4075519/14/3007-50523-702328, č. j. 4076815/14/3007-50523-702328, č. j. 4077096/14/3007-50523-702328, č. j. 4095391/14/3007-50523-702328, č. j. 4096557/14/3007-50523-702328 a č. j. 4096841/14/3007-50523-702328. Uvedenými dodatečnými platebními výměry byla stěžovateli podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 98 odst. 1, § 143 a § 147 daňového řádu doměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období 1. - 4. čtvrtletí roku 2011 a 1. - 4. čtvrtletí roku 2012, přičemž stěžovateli současně vznikla povinnost uhradit penále ve smyslu § 251 daňového řádu.

[2] Stěžovatel současně s jeho podáním nezaplatil soudní poplatek za kasační stížnost. On ani projednávaná věc není přitom od soudních poplatků osvobozen [srov. § 11 odst. 1 a 2 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“)]. Nejvyšší správní soud proto stěžovatele, prostřednictvím jeho právního zástupce, k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost vyzval usnesením ze dne 13. 12. 2019, č. j. 3 Afs 424/2019 – 22. Toto usnesení bylo doručeno do datové schránky zástupce stěžovatele Mgr. Ľubomíra Vdovce dne 18. 12. 2019. Lhůta k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost tak začala stěžovateli plynout dne 19. 12. 2019 a marně uplynula dne 2. 1. 2020. Stěžovatel přes uvedenou výzvu nicméně soudní poplatek ve stanovené lhůtě nezaplatil.

[3] Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), platí, že „[s]oud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.“

[4] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že „[n]ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.“

[5] Stěžovatel byl řádně vyzván k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost a byl též poučen o následcích, které nastoupí v případě, že tak neučiní. Navzdory této výzvě a náležitému poučení však ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil. Nejvyšší správní soud proto řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

[6] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 15. ledna 2020

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu